

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 570/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 207/19 од 29.07.2019. године, у седници од 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж. рр 207/19 од 29.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж. рр 207/19 од 29.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр. 543/18 од 14.02.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужили исплати на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року износ од 400 евра са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле преко досуђеног износа. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 207/19 од 29.07.2019. године ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу који се односи на трошкове парничног поступка тако што је тужена обавезана да тужили на име парничних трошкова исплати још 6.000 динара на начин и под условима као у првостепеној пресуди. У преосталом делу, жалба тужиле је одбијена и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, побијана одлука донета је уз примену одговарајућих одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се примењује у овој врсти поступка. Није од значаја указивање у ревизији на другачије одлуке судова у овој врсти поступка, јер евентуално постојање другачијих одлука не указује нужно на другачији правни став судова, будући да правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена. Недозвољеност ревизије произилази и из одредбе члана 279. став 6. ЗПП, према којој ревизија није дозвољена у споровима мале вредности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић